

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARE

När vi håller förbunden kan vi känna oss trygga

Äldste David P. Homer, USA

Områdessjuttio

En kort tid efter att Heber C. Kimball, rådgivare till president Brigham Young, anlät till Saltsjödalens, sade han: "Det kommer att ske en stor sällning, och många ska falla, för ... det kommer ett prov och vem kan då bestå?"¹ Fastän han talade om en tid för länge sedan och om en plats långt borta kan vi lära av hans ord i dag. Med det allt bredare gapet mellan kyrkans lärdomar och världens, hur kan vi som medlemmar i kyrkan känna oss trygga när vi möter vår tids prov?

Skrifterna lär att "gudaktighetens kraft [är] uppenbar" i prästadömet förrättningar.² Det finns stor kraft i förrättningar. Jag minns mitt dop och glädjen jag kände när jag blev medlem i kyrkan. Den förrättningen var kraftfull, men jag har lärt mig att de förbund som hör samman med förrättningar kan upprätthålla gudaktighetens kraft i våra liv.

Ett förbund är en helig överenskommelse mellan Gud och hans folk. Alla prästadömet frälsande förrättningar är knutna till förbund. Vi ingår ett förbund

när vi döps, och vi förnyar det förbundet varje gång vi tar del av sakramentet. De som tar emot melkisedekska prästadömet ingår prästadömet ed och förbund. Och tempelbegåvningen och beseglingens förrättning innefattar också heliga förbund.

När vi håller förbund hjälper det oss att undvika sådant som vi inte bör se eller göra. Likaså hjälper våra förbund oss att göra gott, även när det inte är bekvämt. Äldste M. Russell Ballard har sagt:

"Ibland frestas vi att låta bekvämlighet i stället för förbund styra våra liv. Det är inte alltid bekvämt att leva efter evangeliets normer och försvara sanningen och vittna om återställelsen. Det är vanligtvis inte bekvämt att berätta om evangeliet för andra. Det är inte alltid bekvämt att tacka ja till en kallelse i kyrkan, särskilt om den tänjer våra förmågor. Tillfällen att tjäna andra på ett meningsfullt sätt, som vi förbundet oss att göra, kommer knappast vid lägliga tidpunkter. Men att leva ett liv enligt vad som är bekvämt för inte med sig någon andlig

Äldste
David P. Homer

kraft. Kraften kommer när vi håller våra förbund."³

Det var ett förbund som stärkte kung Josia i hans ansträngningar att utrota idoldyrkan från sitt rike.⁴ Det var ett förbund som inspirerade de kämpande medlemmarna i Winter Quarters att återvända till Iowa och hämta personerna i lägren som var för fattiga att följa med. Det var ett förbund som gav min anmoder styrkan hon behövde för att möta prövningarna på sin tid.⁵

Bertha Marie Hansen bodde i Danmark i början av 1880-talet när hon träffade missionärerna från kyrkan och fick ett vittnesbörd om deras budskap. Efter sitt dop förkastades hon av sina föräldrar, och med tungt hjärta flyttade hon till Köpenhamn där

hon arbetade och tjänade pengar för att kunna följa profetens uppmaning att emigrera till Utah.

Efter flera år kunde hon göra det. Med stor förväntan färdades hon till Utah i hopp om att förenas med vänner. I stället upptäckte hon att hon var ensam och inte kunde språket. Det kunde ha varit lätt att misströsta, men det gjorde hon inte. I stället höll hon fast vid sitt förbund att följa profetens uppmaning att samlas och kämpade vidare. Jag kommer alltid att vara tacksam för att hon gjorde det, för hon lämnade efter sig ett arv av tro till vår släkt som fortfarande är till välsignelse för oss.

President Kimball hade rätt. Det allt vidare gapet mellan kyrkans lärdomar och världens är ett prov som kan göra det svårt för oss, som medlemmar i kyrkan, att känna oss trygga mitt i vår tids orättfärdighet. Men vår himmelske Fader har inte har lämnat oss utan hjälp. Han har gett oss förrättningar och förbund som, när de blir ihågkomna, gör att vi kan känna oss trygga och hjälper oss möta de prövningar som kommer i vår väg. ■

FOTNOTER

1. Citat av äldste Edward Stevenson i *Life of Heber C. Kimball*, Bookcraft, Salt Lake City, Utah, sida 446.
2. Se *Läran och förbunden* 84:20.
3. Äldste M. Russell Ballard, "Likt en outsläckt låga", *Liahona*, juli 1999.
4. Se 2 Kung. 22:1-13; 2 Kung. 23:1-3; 2 Krön. 34:1-2, 8, 14-21, 29-33.
5. *The Young Family*, Dorothy Marie Young Folk, s. 293

Unga kvinnor har hittat nytt sätt att kommunicera med hela världen

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

FOTO CHURCH NEWS

Syster Bonnie Oscarson, president för Unga kvinnor i världen, berättar att det nu finns styrelsemedlemmar i Unga kvinnor som bor i sina egna länder, och som tillför sina tankar och förslag via internet under sina rådsmöten.

Under många år har det varit naturligt att generalpresidentskapet har rest ut i världen en eller två gånger om året för att på plats informera sig om behoven i olika världsdelar. Till exempel besökte hon själv Japan och Korea under april månad tillsammans med Hjälpföreningens president Linda Burton.

Eftersom hon själv levte i Sverige i 6 år känner hon väl till vilka svårigheter kyrkans unga kvinnor har i de nordiska länderna.

Unga kvinnors generalpresidentskap: Syster Bonnie Oscarson, president, (mitten) Carol McConkie, första rådgivare (till vänster) och Neill F. Marriott, andra rådgivare, (till höger) har god hjälp av styrelsemedlemmar från bland annat Sydafrika, Brasilien, Japan, Peru och USA. Till generalkonferensen i oktober 2014 fick de för första gången tillfälle att träffas och tala med varandra personligen. Vanligtvis använder de sig av internet och videokonferens under sina rådsmöten.

”Många gånger är de ensamma medlemmar i skolan, de utsätts för mycket gruppträck från sina kamrater. Jag har också märkt att de är mycket talangfulla och har många möjligheter som inte alla unga kvinnor har”, säger syster Oscarson. ”Men det är lätt att bli distraherad! Vi behöver hjälpa varandra att leva upp till förbunden.”

Hon framhåller också ett Hi5 som de kan påminna varandra med:

1. Be minst två gånger om dagen.
2. Läs skrifterna varje dag.
3. Kom till kyrkan och ta del av sakramentet.
4. Hjälp till i din familj.
5. Ha templet i fokus. Åk dit och utför dop så ofta du kan.

Syster Oscarson skickar sina varmaste hälsningar till alla unga kvinnor i Sverige. ”Ni kommer alltid att ha en plats i mitt hjärta. Och jag uppmanar er att göra något varje dag som hjälper er att hålla er nära er himmelske Fader.”

Alla generalpresidentskap har styrelsemedlemmar som gör ”grovjobbet” och dessa har fram tills nu varit bosatta i Salt Lake City med omnejd. ”Jag och mina rådgivare har känt att vi behöver agera på ett nytt sätt”, berättar syster Oscarson, ”och efter att ha talat med många av prästadsörets rådgivande och fått många råd och mycket hjälp, använder vi oss nu av videokonferenser för att kunna få del av behoven i de olika länderna. Vi känner till exempel att vi behöver titta på om Unga kvinnors lägerbok behöver göras om, de unga kvinnorna i Afrika behöver ju inte lära sig att göra upp en eld. De kanske behöver lära sig något annat. Men det är något vi arbetar på just nu och det kan ta sin tid.”

Alla styrelsemedlemmar inbjöds till generalkonferensen i oktober 2014, men annars får de under rådsmötena framföra sina åsikter via internet. I ett särskilt rum med ett bord där alla har tillgång till

”Här brukar vi träffas klockan sex på morgonen, den enda tid då alla är vakna samtidigt”, berättar syster Bonnie Oscarson, Unga kvinnors generalpresident. ”Det finns mikrofoner framför alla på bordet och våra styrelsemedlemmar deltar i mötet med hjälp av internet och två stora TV-skärmar.”

en mikrofon kan de med hjälp av två stora teveskärmar rådgöra med systrarna ute i världen.

”Styrelsemedlemmarna har ingen myndighet, de finns där som vår förlängda arm och är till för att hjälpa oss fylla behoven i just deras länder. De ser och de hör och berättar för oss vad som fungerar och inte fungerar”, förklarar syster Oscarson. ”Det tog ett helt år att finslipa organisationen och kanske vi aldrig får tillfälle att träffas igen, men med dagens teknik går det bra ändå.”

Styrelsemedlemmarna ingår också i olika kommittéer. ”En kommitté arbetar med lägerhandboken, en annan med ”Kom följ

mig"-programmet, en annan med ledarskapsträningen, en med programmet för personlig utveckling och så vidare. De är en stor tillgång för oss!" säger en tacksam syster Oscarson.

"Våra möten börjar kl 6 på morgonen", fortsätter syster Oscarson. "Det är den enda tid då alla är vakna samtidigt. Mötena brukar vara i cirka två timmar."

Syster Oscarsons och hennes rådgivare Carol F. McConkies och Neill F. Marriotts kontor ligger i Hjälpföreningens hus strax intill Temple Square och kyrkans 26 våningar höga kontorshus i Salt Lake City. Det är en vacker byggnad med många

bilder och föremål som vittnar om tidigare systers hängivna tjänande. Och nu har Unga kvinnors organisation tagit steget ut i världen med styrelsemedlemmar från bland annat Sydafrika, Brasilien, Japan, Peru och USA.

Även jag känner mig tacksam när jag lämnar syster Oscarson. Tacksam för kyrkans underbara organisation och för alla systrars trofasthet och tjänande världen över, och tacksamhet för möjligheten att få komma till Salt Lake City än en gång och få se och känna hur Anden leder oss, så att vi med Guds hjälp kan klara de olika uppgifter som anförtratts just oss. ■

Släktforskningscentren förbereda att ta emot ungdomar

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

Äldste Neil L. Andersen utmanade ungdomarna i februari månad 2014 när han sade: "Min utmaning till er är att förbereda lika många namn för templet som dopen ni utför i templet." Utmaningen riktades till alla ungdomar världen över och en officiell sida skapades på kyrkans webbplats: templechallenge.lds.org. På denna sida kan man också se hur många som har antagit utmaningen. Den 16 november 2014 var det drygt 23 000 som antagit utmaningen, som består av fyra enkla steg: 1) Anta utmaningen. 2) Hitta ett släktnamn. 3) Besök templet. 4) Berätta om det för andra.

Representanter för släktforskningscentren i Malmö stav samlades under ledning av Urban Girhammar, som är medlem i högrådet, den 8 november 2014 i Kristianstad för att vara väl förberedda att hjälpa ungdomarna hitta egna släktnamn. "Datorerna ska helst användas 24 timmar om dygnet", sade Sven Luthman, som i Norden representerar FamilySearch. "Och släktforskningscentren tillhör staven", fortsatte han. "Biskopar och grens-presidenter kan inte bestämma över dem. Det är stavens högrådsmedlem som utbildar personalen med hjälp av 'Att vända hjärtan' och den speciella handbok som

utarbetats just för släktforskningscentren i Europa."

Broder Luthman påminde också om att släktforskningscentren ska se sig som stöd till prästadömet och därför måste personalen fråga sig: "Vad vill prästadömet?" "Och det är bra", fortsatte broder Luthman, "om föreståndaren också kallas som handledare." Under 2013 besökte mellan 500 000 och 600 000 personer FamilySearch, så det är inte konstigt att Sverige ligger på femte plats när det gäller det land som har flest besök på FamilySearch."

För en tid sedan inledde FamilySearch ett samarbete med

Entusiastisk personal på släktforskningscentren i Malmö stav samlades för att få mer utbildning och alla hoppas nu att många ungdomar ska anta utmaningen från äldste Neil L. Andersen som finns på templechallenge.lds.org.

Ancestry, My Heritage och Find my past, och numera kan dessa program laddas ner på släktforskningscentren. ”Men det är inte säkert att alla handledare och föreståndare vet hur programmen fungerar – det är upp till den som vill använda sig av dem att själv lära sig”, anser broder Luthman. Han förklarar också att utmaningen som äldste Andersen gett ungdomarna innebär att döper man sig för 20 personer, så ska man hitta och lämna in namn på 20 personer till templet.

I utmaningen som skickats ut till alla enheter står att inga släktträd är kompletta. Ungdomar bör uppmuntras att inte bara i första hand arbeta med sina egna förfäder utan att också hjälpa andra.

Äldste Andersens möte med ungdomarna kommer att visas under många av de släktforskningsdagar som många stavar och församlingar arrangerar. Det är ett mycket bra tillfälle att stödja ungdomarna i deras arbete. Se till att dina

medarbetare är utbildade och redo att hjälpa dem släktforska, reservera namn och skriva ut begäran om förrättningar i templet.

”Vi hoppas”, sade äldste Andersen, ”att varje ung man och kvinna får möjlighet att skicka in minst ett namn till templet innan årets slut.”

Lokala sidorna hoppas få många artiklar om hur ungdomarna antagit utmaningen i olika församlingar och grenar i Sverige. ■

Stavskonferens i Stockholms södra stav bjöd på förändringar och en ung talare

Helena Österlund

Stockholms södra stav hade sin stavskonferens den 15–16 november 2014. I och med den avlöstes Bo Christer Bertilson som stavsresident Marcus Karlssons förste rådgivare. Andreas Peterson, som verkat som andre rådgivare, blev kallad till att verka som ny förste rådgivare. Ny andre rådgivare blev Örjan Olsson. Broder Bertilson blev kallad att tillsammans med sin hustru verka som stödpar i Hägerstens församling. Vi önskar alla lycka till med sina nya kall.

Under konferensen fick vi njuta av många upplyftande tal och musik. Ett tal som kändes extra speciellt var av Isabel P., endast 10 år. Det är inte många tioåringar som så modigt delat med sig av sina tankar och vittnesbörd inför en så stor samling människor. Vi fick tillåtelse att publicera hennes tal och vi hoppas att även ni kan njuta av storheten i de enkla orden.

”Hej, jag heter Isabel P. och är 10 år. Jag kommer från Vendelsö församling. Jag är ombedd att tala om varför jag tror på Jesus Kristus.

Jag brukar be kvällsbön varje kväll. Då brukar jag känna Anden. Men vissa kvällar när jag

Isabel, 10 år, talar på Stockholms södra stavskonferens.

är trött och ber slarviga böner, då känner jag inte Anden. Då försöker jag be ordentligt för jag tycker om att känna Anden.

Jag har varit med om andliga saker som får mig då tro på Jesus

Kristus. Jag ska berätta ett exempel. En kväll funderade jag på om Jesus verkligen finns och varför jag tror på honom. Då bad jag och då fick jag en stark känsla att Jesus finns. Då visste jag att jag tror på honom och att jag vill komma tillbaka till honom.

Jag ska läsa ett skriftställe i Almas bok, kapitel 30, slutet av vers 44.

’Allt tyder på att det finns en Gud. Ja, hela jorden och allt som finns på dess yta, ja, och dess rörelse, ja, och även alla planeterna som rör sig i sina regelbundna banor vittnar om att det finns en högste Skapare.

Jag har en stark tro att Jesus finns. I Jesu Kristi namn, amen.” ■

Stavsresidentenskapet i Stockholms södra stav: T.v. 1:e rådgivare Andreas Petersson, stavsresident Marcus Karlsson och 2:e rådgivare Örjan Olsson.

Familjen är viktigast

Linda Stenberg, Västra Frölunda församling

Att vara förälder är det största ansvar vi kan få här på jorden. Jag tror att en stor del av problemen som finns bland barn och ungdomar idag beror på att föräldrarna inte tagit sitt ansvar och sin plikt att uppfostra sina barn på tillräckligt stort allvar. Det viktigaste vi kan ge våra barn är en stabil grund att stå på. Då är de trygga i sig själva och klarar av att stå emot de snaror som Frestaren lägger ut för oss alla.

I alla tidsåldrar har föräldrar försökt lära sina barn det som de tycker är viktigt att de får med sig i livet. För länge sedan var det nödvändigt att kunna stycka en gris om man inte ville svälta. Man behövde ha kunskap om att väva, sticka och sy för att ha något att klä på sig. Vi behöver inte kunna detta för att klara av vårt dagliga liv. Men behovet av att undervisa våra barn är minst lika stort som förr, det är bara vad vi undervisar om som förändrats.

Det är viktigt att vi som föräldrar tar oss tid att hjälpa till med läxor och lär våra barn laga mat och städa. Men det är ännu viktigare att vi lär dem evangeliet. Och att vi lär dem älska evangeliet. Herren har sagt (L&F 68:25) att om föräldrarna inte lär sina barn att förstå evangeliet vilar synden på deras huvuden.

Hemmet borde vara den bästa platsen för att lära sig dessa viktiga saker. I hemmet är vi omgivna av människor som älskar oss. Det är en perfekt plats för lärdom eftersom våra barn där kan försöka, misslyckas och försöka igen. Hemmet är också en väldigt bra plats för att öva sitt tålamod, både för föräldrar och barn.

När vi talar om vad som är viktigt i familjen är det alltid samma saker som nämns: hålla familjeböner, ha familjens hemafton regelbundet, läsa

skrifterna tillsammans, äta middag tillsammans, gå i kyrkan tillsammans. Det handlar om att umgås och göra saker som familj. Gör vi saker tillsammans ökar kärleken vi har för varandra. Vi får en bättre "vi-känsla". Våra barn måste förstå att vår önskan är att familjen verkligen ska vara för evigt och att det inte bara är några textrader i en vacker sång.

För att vi ska kunna bli en evig familj måste vi tycka om varandra. Inte bara stå ut med varandras sällskap, utan glädjas åt det. Ibland när något av våra barn har en dålig attityd frågar jag om de skulle prata eller agera så mot sina vänner. För jag hävdar att familjen är viktigare än vännerna, för vi kommer alltid att finnas kvar.

När jag var ung hörde jag en gång en dikt som har fastnat i mitt minne:

*Vi talar vänligt mot främlingen
och ler mot den som är vår gäst,
medan vi ofta är sura och tvära
mot dem som betyder mest.*

Att vara vänliga och omtänksamma mot varandra i familjen är nog några av de viktigaste egenskaper vi kan lära våra barn.

På generalkonferensen i oktober 2014 sa Söndagsskolans generalpresident Tad R. Callister följande:

"Vi kan också lära våra barn att använda tiden på ett klokt sätt. Ibland behöver vi sätta ner foten, kärleksfullt men bestämt, för att begränsa våra barns tid framför teven och andra elektroniska enheter som i många fall börjar ta över deras liv."

Vill vi överlåta våra barns uppfostran och utbildning åt världen, vänner, tv-serier, dokusåpor, filmer, böcker, YouTube och annat som upptar deras tid? En av mina döttrar utbrast ilsket en gång när jag tyckte att hon skulle lägga lite tid på personlig tillväxt eller seminariet att "det är inte kul med kyrkan om man måste jobba för det". Jag kontrade

med att det inte finns någonting här i världen som är värt något om man inte behöver anstränga sig för det. Allt som är värt något måste man jobba hårt för. Med tanke på hur viktigt evangeliet är för vår eviga framtid borde vi vara beredda att lägga mycket tid på det.

Jag tror att det är väldigt lätt att man gör sitt bästa utanför familjen. När man sedan kommer hem till familjen har man kanske tagit ut sig så pass att man inte orkar mer. Naturligtvis behöver vi alla vila och ta igen oss ibland. Men orkar vi inte ge vårt bästa till våra barn, det viktigaste vi har, behöver vi be Gud om hjälp att förändra vårt liv för att bättre orka med vårt viktigaste arbete.

Gud kommer aldrig att lämna oss ensamma i vår uppgift att uppfostra våra barn. Han ger oss aldrig ett ansvar utan att erbjuda gudomlig hjälp. Det är upp till oss att be om hans hjälp och söka efter den.

FOTO LINDA STENBERG

Linda Stenberg tillsammans med sin make Johannes och deras fem barn; Jennifer, Emma, Victoria, Jared och Diana. De tillhör Västra Frölunda församling, Göteborgs stav.

Jag är tacksam för att Gud har gett mig möjligheten att vara en del av en familj. Jag är tacksam att han litar på att jag kan klara av ansvaret att uppfostra mina barn så att de kan ta itu med vuxenlivet och världen som väntar dem. Jag vill bättre prioritera min tid så att jag kan ge min familj det bästa jag har av min tid och mina talanger. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar du på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38

Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111,
136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■

EN PÅSKGÅVA TILL DIG OCH DINA VÄNNER

I påsk ger kyrkan ut en video och startar en webbplats den 29 mars, som fokuserar på Frälsarens korsfästelse och vilken betydelse hans försoning har i vårt liv. Vi inbjuder alla att upptäcka hans offer, omfamna hans lärdomar och dela hans glädje genom att besöka pask.mormon.org. ■